

STRONA POD PATRONATEM

NADLEŚNICTWO MASKULIŃSKIE

NADLEŚNICTWO PISZ

Nadleśnictwo Pisz.

Pszczoły w lesie

Wraz z nadejściem wiosny z zimowego odrętwienia pszczoły budzą się do życia po kilku miesiącach spędzonych w ulu. Pszczoła jest gatunkiem udomowionym, który obecnie częściej możemy spotkać w przydomowym ulu niż w dziupli drzewa. Adam Witkiewicz, pszczelarz z Wielkiego Lasu od lat ustawia swoje pasieki na terenie Nadleśnictwa Pisz. Jak twierdzi miód pochodzący z leśnych terenów odległych od dróg i miast jest czystszy i zdrowszy.

Maciej Domański – Nadleśnictwo Pisz

Hodowla pszczół w lesie to trudna praca, wymagająca poświęcenia dużej ilości czasu i uwagi. Zdarza się, że w nocy przychodzą dziki i wywracają ule. Jeszcze większym szkodnikiem jest kuna leśna, która zimą w poszukiwaniu pokarmu potrafi zniszczyć całe gniazdo pszczół. Szkody wyrządzają też bezmyślni ludzie. Pamiętajmy, gdy zauważymy w lesie ule – nie zbliżajmy się i nie denerwujemy pszczół.

Pszczoły w lesie pełnią rozliczne pożyteczne funkcje. Zapylają wiele gatunków roślin leśnych a także gatunków istotnych dla rolnictwa, dzięki czemu zwiększają plony, wpływają na różnorodność flory i fauny, zwiększają bazę pokarmową wielu zwierząt, w szczególności ptaków. Pierwszymi miododajnymi roślinami są wierzby, które czasem kwitną już na przełomie marca i kwietnia. W maju pszczoły zbierają pokarm z malin i kruszyny, na przełomie czerwca i lipca z lip. Pszczoły zbierają również spadź, czyli wydzielinę wytwarzaną przez mszyce. W ten sposób powstaje miód spadziowy. Pod koniec lata pszczelarze pozyskują miód gryczany, a ostatnim gatunkiem z którego pszczoły zbierają miód jest wrzos. W sytuacji, gdy nektar pochodzi z roślin różnych gatunków, powstaje tak zwany miód

wielokwiatowy. Obecnie życie pszczół zostało poważnie zagrożone przez stosowanie chemicznych środków ochrony-roślin. Pszczoły chorują też na wiele chorób, najgroźniejsze to m.in. waroza i zgnilec amerykański.

Pszczoły to zwierzęta tworzące własne społeczeństwa. Na czele pszczelej rodziny stoi królowa – matka. W ulu zajmuje się nią orszak robotnic zwany świtą, które nieustannie dostarczają jej pożywienia. Składa ona do dwóch tysięcy jaj dziennie, każde do osobnej komórki. Z niezapłodnionych jaj wygryzają się trutnie, czyli samce, z zapłodnionych robotnice. Po upływie około 3 tygodni od złożenia jaj pojawiają się młode pszczoły. Robotnice żyją krótko, latem do 6 tygo-

dni. W ciągu pierwszych dni nie opuszczają one gniazda spełniając różne proste zadania. Czyszczą komórki w plastrach, karmią i opiekują się larwami, robią zapasy z przyniesionego przez starsze pszczoły pyłku, budują nowe komórki. Pod koniec swojego życia robotnice zaczynają wylatywać z ula po pokarm. Oblatując okoliczne kwiaty, zbierają nektar i pyłek. Do obowiązków najstarszych pszczół należy również pilnowanie wejścia do gniazda. Każdy intruz narażony jest na porcję jadu z żądła. Po ukłuciu innego owada pszczoły są w stanie wyciągnąć żądło, lecz w przypadku ludzi, żądło pozostaje w skórze i pszczoła ginie.

Leśna pasieka w pobliżu Wielkiego Lasu

Zima to dla pszczół trudny okres, którego mogłyby nie przetrwać bez opieki hodowcy

Fot. Adam Witkiewicz

Niebezpieczeństwo dla pszczół w lesie stanowią też dziki, które potrafią powyrwać i zniszczyć ule